

WNIOSKI

ze spotkania komisji ds. Unii Europejskiej Senatu Republiki Czeskiej, Zgromadzenia Narodowego Węgier, Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rady Narodowej Republiki Słowackiej.

Przedstawiciele komisji ds. Unii Europejskiej państw Grupy Wyszehradzkiej:

W sprawie zmian klimatycznych i światowej agendy po roku 2012:

- popierają zawarcie nowego ogólnoświatowego porozumienia w sprawie regulacji procesu eliminowania negatywnych skutków zmian klimatycznych po roku 2012 – Porozumienia w Kopenhadze w grudniu 2009;
- popierają determinację Unii Europejskiej, by odgrywać kluczową rolę w walce ze zmianami klimatycznymi;
- popierają podejście polegające na skutecznej koordynacji, współpracy i przejrzystości prac przygotowawczych, aby zapewnić spójny i jednolity mandat negocjacyjny podczas szczytu w Kopenhadze w grudniu 2009 roku;
- podkreślają konieczność przyjęcia dalszych zobowiązań w sprawie redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2020, w porównaniu z rokiem 1990, po dokonaniu oceny dotychczas osiągniętych celów, przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności Unii Europejskiej. Pozostałe kraje uprzemysłowione muszą podjąć podobne działania;
- wskazują na konieczność współmiernego udziału krajów rozwijających się w procesie redukcji emisji gazów.

W sprawie polityki budżetowej w kontekście światowego kryzysu gospodarczego:

- popierają odpowiedzialne i skoordynowane podejście mające na celu rozwiązanie problemów wynikających ze światowego kryzysu gospodarczego i finansowego;
- uważają, że nie należy ograniczać wydatków na naukę, badania i rozwój w związku z rewizją budżetu UE;
- podkreślają potrzebę uzdrowienia gospodarek państw członkowskich UE;
- środki podejmowane w celu zwalczania światowego kryzysu i ograniczenia jego skutków w czasie recesji mają wpływ na finanse publiczne, dlatego też konieczne jest, aby wszystkie państwa członkowskie UE kontynuowały wysiłki na rzecz konsolidacji finansów publicznych zgodnie z Paktem Stabilności i Wzrostu oraz kryteriami z Maastricht.

W sprawie reformy Wspólnej Polityki Rolnej ze szczególnym uwzględnieniem obecnej sytuacji w sektorze przetwórstwa mlecznego:

- przyjmują z zadowoleniem wszystkie istniejące instrumenty przyjęte w tym roku przez Komisję Europejską dotyczące sektora przetwórstwa mlecznego, które przyczyniły się do stabilizacji cen, choć nadal uważają je za niewystarczające i ograniczone;
- wskazują na brak równowagi w łańcuchu relacji (produkcja podstawowa, przetwórstwo, handel) i wzywają Komisję Europejską do przedstawienia, najpóźniej do końca roku 2009, propozycji konkretnych rozwiązań w celu ograniczenia monopolu sieci handlowych w sektorze żywnościowym zgodnie z zasadami niezakłóconej konkurencji;
- w związku z nadwyżką mleka na rynku popierają zniesienie lub zawieszenie środka zastosowanego przez Komisję Europejską w celu stopniowego zwiększania kwot mlecznych o 1% w ciągu kolejnych 5 lat ;
- podejmują wysiłki mające na celu zrównoważenie wypłat i maksymalne uproszczenie systemu, co powinno doprowadzić do przyznawania dopłat wyłącznie do powierzchni;
- pomimo obecnego kryzysu gospodarczego, uczestnicy popierają wnioski Komisji Europejskiej przyjęte by wspierać działania zwiększające konkurencyjność w sektorze produkcji rolnej.

W sprawie aktualnej sytuacji w sektorze energetycznym:

- przyjmują z zadowoleniem wsparcie finansowe na rzecz projektów związanych z budową infrastruktury energetycznej w ramach Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej zatwierdzonego przez Radę Europejską w grudniu 2008 roku, który jest pierwszym realnym instrumentem UE mającym na celu zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich UE oraz całej UE;
- podkreślają, że wydajność energetyczna oraz odnawialne źródła energii są kluczowymi priorytetami polityki energetycznej UE z korzyścią dla środowiska i bezpieczeństwa dostaw energii. Rozwój energii ze źródeł odnawialnych, będąc integralną częścią unijnej polityki zwalczania zmian klimatycznych, przyczynia się do zrównoważonego rozwoju i tworzenia nowych miejsc pracy, rozwiązywania problemów związanych z dywersyfikacją źródeł energii i zwiększeniem bezpieczeństwa dostaw;
- zgadzają się, że efektywne wykorzystanie energii jest najtańszym sposobem zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych;
- przyjmują z zadowoleniem międzyrządowe porozumienie podpisane 13 lipca 2009 roku pomiędzy 4 państwami członkowskimi UE (Bułgarią, Rumunią, Węgrami i Austrią) oraz Turcją w sprawie budowy gazociągu Nabucco, który zapewni dywersyfikację dostaw gazu ziemnego w ramach polityki energetycznej krajów V4;
- wzywają Unię Europejską, by sformułowała bardziej precyzyjną definicję okoliczności stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego w odniesieniu

do poszczególnych krajów oraz całej UE oraz by w świetle tych okoliczności zainicjowała mechanizm solidarności oparty na wspólnym działaniu.

W sprawie Partnerstwa Wschodniego:

- podkreślają swoje poparcie dla wzmocnienia Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (EPS) w obu wymiarach (tj. wschodnim i południowym) oraz zwracają uwagę nie tylko na potrzebę równowagi pomiędzy dwoma wymiarami EPS, ale również na komplementarny charakter Synergii Czarnomorskiej, która nie powinna pokrywać się z Partnerstwem Wschodnim, mając na uwadze skuteczną realizację obu inicjatyw;
- wyrażają głęboki szacunek dla Republiki Czeskiej za powołanie Partnerstwa Wschodniego w trakcie swego przewodnictwa w UE na szczycie w Pradze w dniu 7 maja 2009 roku, co świadczy o czynnym zaangażowaniu UE w bliskie sąsiedztwo oraz gratulują udanego praktycznego wdrożenia Partnerstwa Wschodniego poprzez uruchomienie 4 platform tematycznych, które mają służyć realizacji wielostronnej współpracy;
- wzywają szwedzką prezydencję w UE, by w dalszym ciągu aktywnie angażowała się w proces wdrażania Partnerstwa Wschodniego, w tym współpracę i koordynację prac z Komisją Europejską i tymi państwami członkowskimi, które chcą brać czynny udział w rozwoju Partnerstwa Wschodniego. W tym kontekście uczestnicy z zadowoleniem przyjmują fakt powstania nieformalnej grupy „Przyjaciół Partnerstwa Wschodniego” (pod przewodnictwem Polski i Szwecji), która powinna kierować się zasadami otwartości i współpracy;
- doceniają fakt, że zbliżająca się węgierska prezydencja V4 uczyniła z Partnerstwa Wschodniego kluczowy priorytet swego programu;
- pragną zachęcić szwedzką prezydencję w UE do aktywnego udziału w negocjacjach dotyczących nowych ram prawnych współpracy pomiędzy UE a Rosją, mających na celu dalszy rozwój partnerstwa strategicznego; wzywają Rosję do aktywnego uczestnictwa w mechanizmach współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego poprzez udział w poszczególnych projektach Partnerstwa oraz podkreślają konieczność traktowania strategicznego partnerstwa między UE a Rosją jako mechanizmu współpracy, który funkcjonuje równoległe ze strukturą współpracy pomiędzy UE a państwami należącymi do Partnerstwa Wschodniego;
- wzywają państwa Grupy Wyszehradzkiej do podjęcia wspólnych starań na rzecz zwiększenia środków na rozwój terytoriów objętych Partnerstwem Wschodnim w ramach poszczególnych Krajowych Programów Pomocy Rozwojowej oraz do podjęcia wspólnych działań w celu zmiany aktualnych priorytetów programów pomocy rozwojowej UE oraz OECD;
- w celu wzmocnienia parlamentarnego wymiaru Partnerstwa Wschodniego, pragną zachęcić członków Parlamentu Europejskiego do pracy nad utworzeniem sprawnie funkcjonującego Zgromadzenia Parlamentarnego ds. Kontaktów z Krajami Partnerstwa Wschodniego (EURONEST), zgodnie z decyzją Konferencji Przewodniczących Parlamentu Europejskiego w dniu 15 stycznia 2009 roku, jako

forum do monitorowania i analizowania wydarzeń związanych z Partnerstwem Wschodnim;

- zachęcają wszystkie kraje związane z Partnerstwem Wschodnim do podjęcia działań mających na celu dalszą demokratyzację, w szczególności zaś Białoruś, aby umożliwiła swoim przedstawicielom udział na wszystkich szczeblach współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego, w tym na szczeblu parlamentarnym (tzn. EURONEST) oraz na poziomie współpracy formalnej pomiędzy UE a Białorusią, którą Rada Unii Europejskiej przeanalizuje w grudniu tego roku;
- wskazując Unię na rzecz regionu Morza Śródziemnego jako przykład, popierają utworzenie na terytorium któregośkolwiek z państw V4 specjalnego sekretariatu Partnerstwa Wschodniego, który wspierałby (przy stałej pomocy pozostałych państw zaangażowanych w ten proces – np. państw B-3) szwedzką prezydencję w UE (na poziomie politycznym) oraz Komisję Europejską (na poziomie logistyki i koordynacji) w procesie politycznej i praktycznej realizacji programu Partnerstwa Wschodniego.